

Artikel 3.

Met uitbreiding van het bepaalde bij artikel 6 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268), op het Nederlander-schap en het ingezetenschap, laatstelijk gewijzigd bij paragraaf 5 der wet van 29 November 1935 (*Staatsblad* n°. 685), wordt bij deze de hoedanigheid van Nederlander verleend aan *Ludwig Peter Flenz*, geboren te *Venlo* (*Limburg*) den 13 September 1913, zonder beroep, wonende te *Venlo*, provincie *Limburg*.

Artikel 4.

Deze wet treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

De Minister van Justitie,

492. 3.**MEMORIE VAN TOELICHTING.**

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van **KARL ALBERTS** en 20 anderen moge de ondergeteekende het volgende aanteekenen.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 1°, afkomstig uit Lütgendortmund, thans Dortmund (Pruisen), is sinds 1919 voortdurend in Nederland aanwezig en gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Hij gevoelt zich Nederlander. Zijne beide kinderen zijn hier te lande geboren. Als mijnwerker-houwer op de Staatsmijn Hendrik voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 2°, is geboren te Dahn (Beieren). In Maart 1920, op nagenoeg vijfjarigen leeftijd, kwam hij naar Nederland, waar hij sindsdien heeft verbleven en zich duurzaam heeft gevestigd. Hij werd hier te lande opgevoed, bezocht er de school en is ingeburgerd. Als mijnwerkershulphouwer op de Staatsmijn Maurits verdient hij het brood voor zich en voor een oom en tante, die zijne pleegouders zijn.

De in artikel 1 onder 3° genoemde verzoekster is afkomstig uit Huttrop, Essen-Stoppenberg (Pruisen), en sinds 1911 duurzaam in Nederland aanwezig. Zij is bestuurster van eene als voogdijgesticht erkende inrichting en is zich, ook door langdurig verblijf en vanwege haar werkkring, Nederlandsche gaan gevoelen.

De in artikel 1 onder 4° genoemde verzoeker is hier te lande geboren uit ouders van Duitsche herkomst, heeft steeds hier gewoond en wenscht te blijven. Hij had eene Nederlandsche opvoeding, bezocht Nederlandsche scholen en gevoelt zich Nederlander. Met eene Nederlandsche is hij verloofd. Als handelaar in radio-toestellen en electrische artikelen heeft hij een bestaan.

De staatlooze verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 5°, afkomstig uit Lavern (Pruisen), kwam den 30sten Juli 1919 naar Nederland, waar hij sindsdien heeft gewoond en wenscht te blijven. Hij gevoelt zich Nederlander. Hij is bij eene Nederlandsche bankinstelling werkzaam.

De in artikel 1 onder 6° genoemde verzoeker, afkomstig uit Wesel (Pruisen), vestigde zich den 10den Januari 1910 in Nederland, waar hij is gebleven. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijne twee kinderen zijn in Nederland geboren en hadden eene Nederlandsche opvoeding. Hij is ingeburgerd. Als timmermansknecht verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

De in artikel 1 onder 7° genoemde verzoekster, geboortig uit München-Gladbach (Pruisen), woont sinds 21 April 1902 voortdurend in Nederland. Zij gevoelt zich ingeburgerd. Als leerares is zij aan een lyceum werkzaam.

De in artikel 1 onder 8° genoemde verzoeker is in België geboren uit Duitsche ouders. In Januari 1919, op ongeveer negenjarigen leeftijd, kwam hij met hen naar Nederland, waar hij sindsdien — met uitzondering van bijna twee jaren, voor vakstudie in den vreemde doorgebracht — heeft gewoond. Hij wenscht te blijven in het land, waar hij zich ingeburgerd gevoelt. Zijne ouders bezitten de Nederlandsche nationaliteit door naturalisatie. Als procuratiehouder is hij op een assurantiekantoor werkzaam.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 9°, is afkomstig uit Mülheim aan de Ruhr (Pruisen) en woont sinds 15 Maart 1920 in Nederland, waar zij zich ingeburgerd gevoelt. Wijlen haar echtgenoot bezat, evenals zij, de Duitsche nationaliteit. Hare beide nog minderjarige kinderen zijn hier te lande geboren en krijgen eene Nederlandsche opvoeding. Mede met het oog op de belangen van die kinderen wordt naturalisatie door haar verzocht. Zij geniet pensioen.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 10°, afkomstig uit Grenzau-Zoll, Nauort, thans gemeente Hühr-Grenzhausen (Pruisen), kwam den 25sten Juni 1874 met zijne ouders in Nederland, waar hij sindsdien, met onderbreking van ongeveer een jaar voor studiedoeleinden, duurzaam heeft verbleven. Hij heeft dienst gedaan bij het toenmalig regiment schutterij te Rotterdam en gevoelt zich Nederlander. Zijne beide broeders zijn Nederlanders door naturalisatie. Uit eigen vermogen beschikt hij over genoegzame inkomsten.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 11°, is geboren te Altrich-Wittlich, Bombogen (Pruisen), en trad den 27sten September 1904 in dienst bij het Koninklijk Nederlandsch Indisch leger. Als adjudant-onderofficier is hij gepensionneerd. Hem werd onder meer het eereteken voor belangrijke krijgsbedrijven Atjeh 1906—1910 toegekend. Hij is gehuwd met eene in Nederlandsch-Indië geboren vrouw. Zijne drie kinderen zijn er eveneens geboren. Zijne dochter is Nederlandsche door huwelijk. Hij gevoelt zich Nederlander en wenscht op Nederlandsch grondgebied gevestigd te blijven.

De in artikel 1 onder 12° genoemde verzoekster, afkomstig uit Holzhausen (Pruisen), woont sinds 13 December 1922 met onderbrekingen van 10 Januari 1928 tot 26 Januari 1929 en van 31 Juli 1929 tot 29 September 1929 in Nederland. Thans duurzaam gevestigd, gevoelt zij zich ingeburgerd. Als assistente is zij in eene orthopaedische inrichting werkzaam en voorziet aldus in haar onderhoud.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 13°, geboortig uit Spork, Liedern in Bocholt (Pruisen), vestigde zich omstreeks 1927 in Nederland en gevoelt zich ingeburgerd. Thans is hij eigenaar van eene smederij, waarin hij zijn bestaan heeft. Hij wenscht dan ook te blijven.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 14°, is hier te lande geboren uit ouders, die de Nederlandsche nationaliteit niet bezaten. Zijn vader was van Duitsche herkomst. Hij heeft altijd hier gewoond, waar hij opgevoed werd, schoolging en vakopleiding kreeg. Hij gevoelt zich dan ook Nederlander. Zijn broeder bezit de Nederlandsche nationaliteit door naturalisatie. Als assistent-bedrijfsleider is hij op eene drukkerij werkzaam en voorziet aldus in zijn onderhoud.

De in artikel 1 onder 15° genoemde verzoekster, van Belgische nationaliteit, woont sedert den 9den December 1899 met eenige onderbreking in Nederland, na er ook te voren korten

¹⁾ Zijn, met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken, nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

tijd te hebben verbleven. Hare moeder was vóór het huwelijk Nederlandsche. Zij gevoelt zich Nederlandsche. Bij het onderwijs is zij werkzaam.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 16°, afkomstig uit Schmidthorst-Hamborn, Duisburg-Noord (Pruisen), kwam den 7den Februari 1911, op nagenoeg 1-jarigen leeftijd, naar Nederland, waar hij sindsdien is gebleven. Hij kreeg hier te lande opvoeding, onderwijs en vakopleiding en gevoelt zich dan ook ingeburgerd. Hij is met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw gehuwd. Zijne ouders, broers en zusters zijn Nederlanders door naturalisatie. Zijn kind is te Schaesberg geboren. Als bouwkundig uitvoerder werkzaam, voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

De in artikel 1 onder 17° genoemde verzoekster, geboortig uit Tübingen (Wurtemberg), verblijft sinds 27 Augustus 1919, nog vóór den 5-jarigen leeftijd, duurzaam in Nederland. Zij werd in een Nederlandsch gezin opgevoed, bezocht Nederlandsche scholen en kreeg eene Nederlandsche opleiding. Zij gevoelt zich dan ook Nederlandsche. Als hulp in de huishouding is zij werkzaam en heeft voldoende inkomsten.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 18°, is afkomstig uit Waldbröl (Pruisen) en sinds 23 Augustus 1922 voortdurend in Nederland woonachtig. Zij gevoelt zich ingeburgerd. Als huishoudster heeft zij haar bestaan.

De in artikel 1 onder 19° genoemde verzoeker, van Belgische nationaliteit, is sinds 1914 bij voortduring in Nederland aanwezig, waar zijne drie kinderen zijn geboren en waar hij is ingeburgerd. Drie zusters bezitten de Nederlandsche nationaliteit

door huwelijk. Als chauffeur, in dienst van de Bataafsche Import Maatschappij, verdient hij het brood voor zich en de zijnen.

De verzoeker, genoemd in artikel 2, is hier te lande geboren uit een vader van Duitsche en eene moeder van Nederlandsche herkomst. Hij is er gebleven en kreeg Nederlandsch onderwijs, daarna vakopleiding. Zijn kind is te Schaesberg geboren. Een zijner broeders is Nederlander door geboorte, zijne zuster door huwelijk. Bij de Nederlandsche weermacht vervulde hij dienstplicht vanaf 11 Augustus 1914 tot 17 December 1917. Hij gevoelt zich Nederlander. Door eene bakkerszaak te drijven, voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

Het wil den ondergeteekende voorkomen, dat de laatstgenoemde verzoeker met het oog op zijne richtige nakoming van de dienstverplichtingen voor naturalisatie tot verminderd bedrag in aanmerking mag worden gebracht.

De in artikel 1 onder 6° genoemde verzoeker heeft vóór het intreden der meerderjarigheid van zijn zoon LUDWIG PETER, die in het bezit van eene akte lager onderwijs als onbezoldigd onderwijzer werkzaam is, het verzoek om naturalisatie ingediend.

Het is billijk voorgekomen, voornoemden zoon alsnog bij uitdrukkelijke wetsbepaling als medegenaturaliseerd te beschouwen.

Ten aanzien van allen geldt, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hunne nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet eene dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAİK.

